

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Ὑπὸ τὸν τίτλον *Sur les chemins de l'Europe* ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ τῷ Ἡμερολόγιον τῶν ταξιδίων τοῦ I. Michelet, περιλαμβάνον τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Φλάνδραν, τὴν Ὁλλανδίαν, τὴν Ἑλβετίαν, τὴν Λομβαρδίαν καὶ τὸ Τυρόλον. Εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ταύτας σημειώσεις, γεγραμμένας ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ, καταγράφεται ὁ Michelet ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς συγγραφεὺς, τρυφερός, αἰσθηματίας, ὅξυς παρατηρητὴς καὶ κριτικός. Αἱ περὶ Ἰταλίας καὶ Ὁλλανδίας σελίδες, ἐν αἷς πραγματεύεται θέματα τεχνικά, θεωροῦνται ὡς αἱ ἄριστα τοῦ λαμπροῦ τούτου βιβλίου.

— Ἐξεδόθη τὸ ἀγγεληθὲν ἔργον τοῦ κ. Μ. Ρενιέρη «Μητροφάνης Κροτόπουλος καὶ οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ φίλοι αὐτοῦ» ὡς παράρτημα τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας τῆς Ἑλλάδος. Ἀποτελεῖται ἐκ σελίδων 114.

— Ὑπὸ τοῦ Ἑρνέστου Δωδὲ ἐξεδόθη ἱστορικὸν μυθιστόρημα, τῆς ἐποχῆς Ναπολέοντος τοῦ Α' ἐπιγραφόμενον *Mademoiselle de Circé*. Καὶ ὡς μυθιστόρημα καὶ ὡς ἱστορικὴ μελέτη, κρίνεται λίαν ἐνδιαφέρον.

— Μελέτη περὶ τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ ὡς ποιητοῦ ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Ch. Renouvier. Κατὰ τὸν συγγραφεὰ ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ κατέχει τὴν ὑψίστην θέσιν μεταξὺ τῶν ποιητῶν τοῦ αἰῶνός του, διὰ τὴν θαυμασίαν μορφήν δι' ἣς περιέβαλε τὰ ὑψηλότερα αἰσθηματικά καὶ τὴν νέαν ποιητικὴν γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησε.

— Μεταξὺ τῶν περὶ Ζολᾶ γραφέντων λαμπρὰν θέσιν θὰ καταλάβῃ ἡ περὶ αὐτοῦ μελέτη τοῦ Αὐγούστου Santour, «Τὸ ἔργον τοῦ Ζολᾶ» ἐν ᾧ κρίνεται ἡ ἐπιστημονικὴ, ἠθικὴ καὶ κοινωνιολογικὴ ἀξία τῶν ἔργων τοῦ μεγάλου μυθιστοριογράφου.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ κύριος Βίσμαρκ καὶ ἡ κυρία Ἀδάμ» ὁ Ἰππόλυτος Φουρνιὲ ἐδημοσίευσεν περίεργον βιβλίον ἐν ᾧ ἐξάγει τὴν ἀλήθειαν τῶν περὶ τοῦ γερμανοῦ ἀρχικαγκελαρίου κρίσεων, τὰς ὁποίας ἐξήνεγκεν ἡ διευθύντρια τῆς Νέας Ἐπιθεωρήσεως εἰς τὰς κατὰ καιροὺς δημοσιεύσεις ὑπ' αὐτῆς Ἐπιστολάς περὶ τῆς Ἐξωτερικῆς Πολιτικῆς.

Καλλιτεχνικά.

Εἰς τὸν κ. Αὐτράν ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ἡ ἐκτέλεσις τῆς προσωπογραφίας τοῦ Ἀρεταίου διὰ τὴν πινακοθήκην τῶν Καθηγητῶν.

— Ὁ ζωγράφος Puvis de Chavannes ἐκθέτει ἐν τῷ Πεδίῳ τοῦ Ἀρεως ἐν Παρισίοις θαυμασίον πίνακα προσωρισμένον διὰ τὸ Δημαρχεῖον καὶ παριστάνοντα τὴν Ἀποθέωσιν τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ.

— Πρό τινων ἡμερῶν μετεκομίσθη ὁ νεκρὸς τοῦ Αἰμιλίου Bayard, τοῦ δικτήμου γάλλου ζωγράφου εἰς Μασσαλίαν, εἰς τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ πατρίδα, ὅπου ἐτάφη μετὰ τιμῶν.

Θεατρικά.

Ἐξ Ἀθηνῶν ἡ Σάρα Βερνάρ μεταβαίνει εἰς Μασσαλίαν ὅπου θὰ δώσῃ σειράν παραστάσεων ἐκείθεν εἰς Βορδὸ καὶ κατόπιν εἰς τὸ Σιάγον.

— Μετὰ μεγάλῃς ἐπιτυχίας ἐπαίχθη ἐν Παρισίοις ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς κυρίας Λουλιέττας Ἀδάμ ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν τὸ δράμα τοῦ ἰσπανοῦ Ἑτσεγαράκη *Ἡ Τρέλα ἢ Φρονιμάδα*.

Sarah Bernhardt

Η ΣΑΡΑ ΒΕΡΝΑΡ

εἰς τὴν «Κυρίαν μετὰ τὰς Καμελίας»

διήγειρεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν συμπολιτῶν τοῦ ἢ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἀκτινοβόλος διέλευσίς της.

Τί ἄλλο ἐπερίμεναν ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας;

Καὶ ἄλλη αὐτοκτονία ἐνεκα νόσου ἀνιάτου. Νεῶνις εἰκοσιπενταετίας, πάσχουσα ἐξ ἐπιληψίας, ἔπασεν ἀπελπίς εἰς τὸ πηγάδιον τῆς οἰκίας της καὶ ἐπνίγη. Ὅταν τὴν ἔχασαν οἱ γονεῖς της καὶ αἱ ἀδελφαὶ της, ἀφ' οὗ τὴν ἐζήτησαν παντοῦ, ὑπώπτευσαν τὸ κακὸν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸ βαθύτατον πηγάδιον τὸ τσιγκέλι μὲ τὸ ὅποιον ἀνέστυραν τοὺς κουβάδες, διὰ νὰ ἐρευνηθοῦν. Μετὰ πολλὰς ματαίας ἀποπείρας, τὸ τσιγκέλι εὗρεν ἐπὶ τέλους ἀντίστασιν καὶ ἀνεσύρθη φέρον τεμάχιον φορέματος γυναικείου. Ἡ βεβαιότης τοῦ ἔκαμψε τότε νὰ ρηξῶσι κραυγὰς ἀπελπισίας, αἱ ὁποῖαι συνήθροισαν τὸν κόσμον καὶ τὴν ἀστυνομίαν, ἐπὶ παρούσῃ δὲ ὅλων ἀνέστυραν τότε τὸ πτώμα τῆς ἀτυχοῦς νεάνιδος νεκρᾶς καὶ καταμωλωπισμένης. Κατὰ τὴν ἱατρικὴν ἐκθεσιν, ὁ θάνατος ἐπῆλθε κατὰ τὴν πτώσιν πρὶν ἢ νεῖνις φθάσῃ εἰς τὸ ὕδωρ, ἢ ἐπιφάνειαι τοῦ ὁποίου εὕρισκτο εἰς βάθος δεκαπέντε μέτρων ἀπὸ τοῦ χεῖλος τοῦ πηγαδίου.